



Úrnap – még szebb, még több

Az idei virágszőnyeg volt eddig a legszebb” – ez volt az érzésem, amikor a hosszan körül Úrnap reggelén. Milyen csodákat lehet kirakni klemátisz-szirmokból, búzakalászból, vad-sóska magjából! Ebben az évben újabb hagyományos elemekkel bővült egyházi ünnepünk. Néhány figyelmes ministráns észrevette, hogy a régi, vallási tárgyú filmfelvételeken zászlók lengenek a templomtorny ablakában. Az idén először újból három zászlót láthattak, akik felpillantottak: a magyart, a magyarországi németekét és a pápai zászlót. A templomkertben a virágszőnyeg mentén a Heimatmuseum dolgozó táblát állítottak fel, amelyen bemutatták a budaörsi Úrnap történetét, rövid szöveges résszel, néhány fotóval.

Az ünnepi mise alatt tele volt a templom, körülötte is alig fértek az emberek. Sokan jöttek más településekről, a fővárosból.

Hamarosan megindult a körmenet, elől három ministráns, a kereszttel és gyertyákkal, majd kislányok következtek a valamikori Mária-lányok hagyományos hóféhér ruhájában. Nem kis munka lehetett a sok szoknyát, „jupperlt” mosni, keményíteni, vasalni. Ezt a feladatot Meinczinger Terike néni szakszerű irányításával Hesz Ferencné, Ambrus Józsefné, Kaczler Ferencné, Luntz Ottokárné és Kovács Veronika végezte. A körmenetben a Mindszenty József Katolikus Iskola diák-

jai egyenruhájukban, tanáraik kíséretében következtek. Majd újból ministránsok jöttek a szép, régi templomi zászlókkal. Egyikük csengőt rázott, másikuk az incensoriummal, azaz a füstölővel vonult. Az incenzálás – tudtam meg később Varga János plébános úrtól – többet jelent, mint füstölés. Az áldozati oltárnak, mint szent helynek, az Istenségnek kijáró tiszteletet jelenti. A füstölőben izzó parázon a tömjén – a „jó illatú áldozat” – hagyományos jelképe a katolikus szertartásnak. Ezt követték a lámpavivők: Borlay Endre, Molnár Vilmos, Szakály László és Varga Károly, valamennyien az egyházközösségi képviselő tagjai. A baldachint szintén a képviselők vitték, ebben az évben Joósz József, Komáromi Ferenc, Michelberger Mátyás és Radóczy Péter. A baldachin alatt Varga János plébános magasra emelte az oltáriszentség-tartót, benne a Krisztus testét jelképező szentelt ostyával. Bekapcsolódott a menetbe a Lyra dalkör is, majd egy újabb esemény következett: a régi szokásokra alapozva megszólalt a Budaörsi Fúvószenesi Egylet, Balogh László karnagy vezényletével. A továbbiakban zenéjükkel kísérték a körmenetet. Így volt ez régen is. A harmadik régi-új szokás, hogy az oltároknál elénekelték a nemrég előkerült kották alapján azokat a német nyelvű énekeket, amelyek 1945 előtt évről-évre felhangzottak ezen a napon. Az első oltárnál: „Menschen öffnet eure Augen” kezdetű dallamát

annak idején Szakály Mátyás karnagy kottázta le. A második oltárnál: „Wir kommen zu Dir”, a harmadiknál: „O, Menschen, kinder kommt her”, a negyediknél: „Schon sehen wir zum viertenmal” kezdetű ének csendült fel. Közben elhangzott az „Ez nagy szentség valóban” úrnap ének is.

„Az Úrnapon az Oltáriszentség van a középpontban, az iránta való tisztelet a lényeg” – mondta a plébános. Ezen a napon is újból és újból megvalljuk hitünket. A négy oltár a kereszténység elterjedését jelenti a négy világtáj felé. A görögkeleti parókus, Vereczky András is részt vett a liturgiában. Délután a Kőhegyi Kápolnában német nyelvű szentmisét celebrált Linde László káplán. Majd az Ó-temetőben az Országos Német Emlék-hely felavatásának egyéves évfordulója alkalmából koszorúzott a Német Nemzetiségi Önkormányzat vezetősége. Ezután került sor a régi budaörsiek találkozójára, a Jókai Mór Művelődési Központ nagytermében. Akik oda elmentek, azok közül sokan már hajnal óta talpon voltak. Boros György a Budaörsi Német Nemzetiségi Önkormányzat elnöke bevezető üdvözlő szavai után megköszönte a virágszőnyeg készítőinek a munkát. A hagyományok bemutatását szolgálja a modern technika: Wunderlich Gábor körmenetről készült felvétele megtekinthető az interneten: www.wfilm.hu.

STEINHAUSER KLÁRA